

tigere Landmændene kunne komme til Markedet med deres Varer, desto højere bliver Varernes Værdi, [og desto mere tager Udviklingen af Velstanden til. Jeg troer derfor, at det ikke er tilstrækkeligt ved denne Leilighed at tage Hensyn til, hvorvidt nye Foretagender i Almindelighed bør understøttes eller ikke; man maa tillige tage Hensyn til, i hvor høj en Grad Jernbanens Anlæg vil lede til en Udvikling af Landets Kræfter.

Kirck: Ja! alt hvad jeg har kunnet faae ud af det, den sidste ærede Taler ansøgte, er, at han troer, at Finantserne have Raad til at gaae ind paa dette Foretagende, hvilket jeg ikke troer. Enhver kan jo blive ved sin Tro; jeg beholder min og den ærede Rigsdagsmand beholder sin, og vi stemme jo for saavidt overeens, at vor Overbevissning ikke kan blive til Skade for denne Sag. Det har forresten glædet mig at høre af den ærede Indenrigsminister, at Finantsernes Tilstand er saaledes, at der ikke er nogen Misfco hverken for Diebliffet eller i den nærmeste Fremtid, og dette kunde jo nok bevæge En til at give sin Stemme for Loven, naar man havde det skarpe Syn, eller man igjennem Glas kunde see det saa tydeligt. Dette kan jeg nu ikke, og jeg kan derfor ikke gaae ind paa Lovforslaget; jeg skal kun yttre min Glæde over at høre, at vor Stilling er bedre, end jeg i Sandhed antog den for at være.

Drejer: Jeg skal blot med Hensyn til en Ytring af den ærede 4de Landssthingsmand for 2den Kreds (Kirck) gjøre en Bemærkning. Naar den ærede Landssthingsmand advarende har henviist navnlig den Stand, hvortil jeg hører, til Udstigten til mislige Conjunctioner i Fremtiden, — advarende mod i Anledning af det Anlæg, hvorom her er Tale, at paadrage sig store Forpligtelser, saa skal jeg dertil bemærke, at, hvis der er Grund til Frygt for mislige Conjunctioner i Fremtiden, saa vil det for mig være et yderligere Motiv til netop at stemme for Lovforslaget, thi det sikreste Middel til at værge sig imod den Ulykke, der kan skyde af mislige og uheldige Conjunctioner, er af al Magt at bidrage til den størst mulige Udvik-

ling i alle Retninger, og som et Middel i saa Henseende anser jeg Jernbanens Anlæg. Jeg kan derfor naturligtvis ikke indrømme Betydningen af det af den ærede Landssthingsmand saaledes ansøgte Motiv til at modsætte sig Loven og navnlig dens § 7.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 3 (Anhang A Sp. 666) vedtoges med 23 St. imod 13. og dermed ansaaes tillige de følgende Paragrapher som vedtagne.

Endelig affemtes Sagens Overgang til 3die Behandling, som vedtoges med 23 St. mod 12.

Formanden: Efter Dagsordenen bliver derefter at foretage Forslag til Lov om et Pensionstillæg for Enken efter Professor ved Kjøbenhavns Universitet Paul Martin Møller, Etine Hansine Møller, født Bülow. Det er til 2den Behandling*, denne Sag foretages. Der er intet Ændringsforslag fremkommet til denne Behandling.

Da Ingen forlangte Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Lovforslagets Indhold og dets Overgang til 3die Behandling vedtoges eenstemmigt med 37 St.

Formanden: Den følgende Sag paa Dagsordenen er 2den Behandling**) af Forslag til Lov om Uvidelse af Loven angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster af 26de Marts 1852 § 6. Der er intet Ændringsforslag fremkommet til denne Behandling. Jeg sætter Lovforslagets samtlige Paragrapher under Forhandling.

*) 1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 879.

**) 1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 880.